

Gárdonyi Géza: A PÓSA-BUCSUZÁSHOZ

Pósa Lajost Enyedi Lukács hozta Szegedre a Naplóhoz 1881-ben.

Azonban költőnk csakhamar észrevette, hogy az ő tolla az iparszerű újságírásra nem hajlandó, miért is engedve Nagy Vince kérésének, az igazi műzsája tejtestvéreinek, Thaliának udvarába lépett, egy évig viselvén a színházi titkári hivatalt.

Mikor aztán Nagy Vince szétosztotta a társulata tagjai között a vándorbotot, Pósa nem vette föl azt, hanem itt maradt Szegeden és összeházasodott igazi műzsájával, akivel még most is, annyi év után, a mézesheteket éli.

A házasság termékeny volt: egymásra termettek a költő kis hajlékában a szebbnél szebb költemények: regények 8 sorban, idillek gyermekajkakra, angyalénekek angyalfülecskébbe, bűbajos dalok, amik költővé tettek egy zseniális cigányt is és még sok bűvösbajos dalok, amik aranyból is értékesebbé tették a tollát, amellyel beírta a nevét a nemzet szívébe, a halhatatlanság fényes nagy könyvébe.

Évekig tartó sok küzdelem után megtörte a mindennapiság közönyét s elfogadta az elismerésnek Budapestről feléje nyúló gazdag kezét.

Ez a kéz vonja őt el tőlünk.

Azért bucsuzunk!

Ma este koccintunk vele dicsőséges útja előtt utoljára.

Elbocsátjuk őt nagy érdemekkel, gazdag reményekkel.

Teljesítse a hivatást, amelyre őt a nemzet géniusza őt kijelölte! Alkosson örököt magának a gyermekköltészetben, alkosson örököt nemzetének önmagában!

*

No az már csakugyan fényes bankett lesz, amit Pósa Lajosnak rendezünk.

Hogyis ne lenne, amikor képviselve lesz rajta o r s z á g v i l á g.

Hogy többet ne mondjunk, B e n e d e k Elek is ott lesz.

Ez a név egymaga jelent egy egész bankettet, mert Benedek Elek egymaga egy féltucat ember.

1. lapszerkesztő,
2. lapszerkesztendő,
3. orsz. gy. képviselő,
4. székelymesemondó,
5. poéta,
6. apja egy csomó székelytündérnek

*

Kívüle itt van még W o l f n e r, a Singer ikertestvére.

Ő mint k i a d ó szerepel ugyan itt, de nem kell hinni neki, már a neve is gyanús, ő rabolja el tőlünk a mi dalos Pósánkat, bezárja aranyos kalickába a jó Benedekkel együtt: daloljanak, nótázzanak ő nála: aki hallgatni akarja őket, az rendelje meg a képes kótáikat, amik úgy lesznek csinálva, hogy mindenki elmondhatja róla, ez az én kótám, ez „A z é n u j s á g o m.”

*

Dacára annak, hogy holnap egy muszka csalogány¹ hódít publikumot, a mi Pó-sánk bucsuestéje mégis fényesebb lesz, mert amaz csak f ü l e k e t foglalt le magának, emez pedig s z í v e k e t.

A pohárcsengés és a bucsuzás zaja túl fogja harsogni az északi csalogány énekét s a családias jellegű estnek emlékei mindenesetre maradandóbbak lesznek, mint a mellékterem ünnepélyéé.

Aki meg tudta érteni Pó-sát, az meg is fogja tudni becsülni, és eljön, hogy isten-hozzádra nyújtsa a kezét a költőnek, aki bűbájos dalaiban S z e g e d e n o s z t o t t a s z é t a s z í v é t!

Don Vigole néven

In: Szegedi Híradó, 1889. december 1.

¹ a Szegedi Híradó december 3.-i száma Barbi hangversenyéről ír. Gárdonyinak talán felületes értesülése lehetett a másnapi dalest előadójáról, így érthette „orosz”-nak az „olasz”-t, s lett a modenai Alice Barbi *egy* muszka északi csalogány (KMJ).